

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

11. De caritate infirmis exhibenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

immortalitate, de gloria æterna promissa bonis, & æterna gehenna præparata malis; Item de reali præsentia Christi IESU in Eucharistia, & alijs id genus ad fidem, & salutem necessarijs. Secundum verò declarādis Decalogi, & Ecclesiæ præceptis, Sacramentorum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ necessitate, usu, & fructu; operibus Iustitiæ Christianæ, quatuor Nouissimis, &c. Ad *Quomodo* hæc autem alacrius obeunda, in memoriā *peccantes* reuocanda est primum dignitas animarū *corrigendi*.
 2. Christi IESU vita & labores & mors pro earum salute suscepta. 3. Gloriæ magnitudo proposita ijs, qui hæc caritatis officia proximis detulerint. Qui docti fuerint (ait Daniel) fulgebunt quasi splendor firmamenti; & qui ad Iustitiam erudiūt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates.

 PARS XI.

*Quæ caritas & sibi, & alijs infirmis
 Christianè exercenda sit.*

NULLA maior exercendæ caritatis vel sibi, vel alijs imposita est Christiano homini necessitas, quàm in graui aliqua infirmitate corporis, vt animæ benè & maturè consulatur.

Q

Prima

1. Cura cir-
ca ægro-
tū, est animæ
salus.

Prima ergo cura versari debet circa animæ statum, ut scilicet ægrotus toto corde se conuertat ad Deum, agnoscatque immissum morbum, tãquam salutare quoddam pharmacū contra peccata omnia præteritæ vitæ, tanquam symbolum aliquod mortis aliquando subeunde, signū fragilitatis humanæ, &c. propterea patienter & libenter tanquam donum Dei, non sine gratiarum actione accipiendum. Habeat ergo ægrotus curam magnam instituendæ integræ confessionis: cogitet num faciendæ aliqua vel famæ, vel pecuniarum, vel aliarū rerum restitutio; num reconciliandus sit abs se læsis, & id genus alia ad salutem pertinentia expendat. Quibus peractis dignè peractis præparet se ad dignè sumendū venerabile Sacramentum cum summa humilitate, fide, spe, & dilectione.

2. Est bonorum dispositio.

Secunda cura est; ut si ingrauescit morbus, & periculum aliquod vitæ deferendæ immineat, curentur maturè ea quæ ad corporis & bonorum dispositionem spectant; hæc enim omnia ad salutem, & quietē animæ faciunt. Itaq; (si coniugatus sit) uxori, liberis, consanguineis, & ijs, quorum curā suscepit, familiæq; suæ prouideat, eaq; expediat quæ ad officium suum, vel administrationem pertinent. Deinde cogitet quæ ad sepulturam, vel exequias spectent, ut ea omnia

omnia absq; pompa ad decentem moderationem reuocetur. Tum verò de bonis disponat (si antè nō fecerit) per iustū & pium testamentum. Si præter bona, quæ creditoribus (quibus primū satisfieri debet) & heredibus debentur, suppetat facultas ad faciendum aliqua pia legata, non desit infirmus officio suo, quandoquidem ea conferant ad maiorem satisfactionem pro peccatis, & maius meritum beatitudinis; si modò referantur ad bonum finē, ad Dei gloriam, & proximorū salutem, non in aliquā vanam sui memoriam. Ea porrò legata in primis ægroto cordi sint, quæ sunt maioris caritatis, quæq; ad proximos iuuandos videntur magis opportuna. Videlicet

Quæ spectant ad animarum in purgatorio subuentionem;

Vel, ad religiosorum paupertatem patientium subsidium;

Vel, ad pauperum, qui honestè mendicare non possunt, auxilium.

Vel, ad studiosorum egentium leuandam penuriam;

Vel, ad captiuorum redemptionem;

Vel, ad pauperum puellarum dotationem;

Vel, ad orphanorum, viduarumq; sustentationem;

Vel, ad pauperum propter debita carceribus

bus inclusorum liberationem.

Vel denique, ad hospitalium, aliorumque
piorum locorum, aut operum subleua-
tionem spectant.

3. *Cura est
de Sac. ex-
treme Un-
ctionis.*

3. Adhæc curandum seriò & diligenter, ut
sacrae Vnctionis sacramento muniatur in-
firmus, idque maturè fiat, priusquam in
delirium, vel sensuum hebetudinem in-
cidat.

4. *Inuadus
infirmus in
ijs quæ per-
tinent ad
exercitatio-
nem fidei.*

4. Prætereà debet præ ceteris iuuari egro-
tus in his, quæ pertinet ad exercitationem
fidei, spei, caritatis, virtutisque patientiæ.
Subinde ergo erit illi recitandum Symbo-
lum, repetendaque fidei suæ protestatio.
Excitandus etiam erit in spem maximam
diuinæ misericordiæ. Sed & inflammadus
ad caritatem, ut Deum super omnia amet,
illi sese totum donet, & permittat, suamque
omnem voluntatem cum diuina confor-
met, corpus & animam in manus eius re-
signet, &c. Et quicquid est in morbo dolo-
ris, vel pœnarum, generosè, fortiter, & pa-
tienter sustineat: nihil per impatientiam
dicat, aut faciat, ne meriti patientiæ, quod
est maximum, perdat; sed potius cum gra-
tiarum actione dolores omnes, tanquam
flagellum quoddam paternum excipiat,
ad præteritarum culparum satisfactionē,
maioresque gloriæ suæ coronam. Nec o-
mittat virtutem obedientiæ exercere; in
qua,

qua, & cum qua, inclinato capite, Christus mortuus est, cum erga medicos corporales, & eos, qui illi adsunt, iuuant, & curant; tum erga spirituales medicos, quorum dicto in omnibus auscultet.

5. Sed & ægrotus frequenter oculos suos *5 Debet* in effigiem Christi crucifixi, quæ semper *grotus crucifixi Iesu* illi debeat esse proposita, conuertat; ab eo *semper esse* patientiæ, & ceterarum virtutum perseuerantiam imploret, felicemq; egressum ex *memor.* hoc mûdo merito passionis eius impetret. Inuocet etiam crebrò B. Virg. in auxilium, recitando sæpè versiculum; Maria mater gratiæ, &c. Inuocet quoque S. Michaëlem Archangelum, Angelum custodem, Sanctum suum Patronum, & alios, in quibus habere deuotionem est solitus, & demùm SS. omnes, vt intercedant pro eo, cumque adiuuent suis suffragiis, & meritis. Habeat & aquam lustralem, qua adspargatur, & cætera precum adminicula, quibus exci-
tetur.

Agonizantem iuuant in primis oratio Sacerdotis. 2. orationes aliorum præfentium. 3. eleëmofynæ, vota, ieiunia, afflictiones corporis, piæ aliæ actiones, & Missarum præcipuè sacrificia, quibus omnibus petatur, vt Dominus infirmo sit propitius; & vel ei restituere dignetur sanitatem; si ad melius seruiendum ei expedit.

Q 3

vel

vel si ex hoc seculo transferre in aliud vo-
let, ipsum bene disponat ad æternæ foeli-
citatæ consecutionem. 4. Aqua benedi-
cta, cereus sacer, imago crucifixi. 5. com-
mendatio animæ secundum communē Ec-
clesiæ ritū. 6. Remotio ab agonizantis aspe-
ctu eorū omnium, qui bonam eius præpa-
rationē ad moriendū impedire possunt
vt esse solēt per sepe filij, & vxor, qui potius
humanos affectus quàm spirituales pro-
uocarent: fecus, si essent spirituales, & ad
iuuandū infirmum idonei crederētur. Sed
& tempore morbi, non debet permitti, vt
amici, consanguinei, & affines cum infir-
mo de rebus huius mundi agant, quando
potissimū testamentum, voluntatemq;
suam vltimam constituit, & declarauit.

PARS XII.

*Orationes quas dicere infirmi, & qua
pro illis etiam ab alijs reci-
tari possunt.*

*Oratio e-
groti ad re-
parationem
vitæ antea-
tæ.*

Domine Iesu Christe, reparator meus
es tu, instaura ergo quæso, quæ ego
destruxi in meipso, abutendo donis
tuis ingratissimè contra te; & in proximis
malo exemplo, verbis, & actionibus meis
ipsum offendens. Repara quæso detrimen-
ta vitæ meæ, quam heu nimis inutiliter,
& ma-